

ПРЕС КЛИПИНГ

30. април 2018.

НАСЛОВИ

- Дан уживо о протесту радника и реституцији (стр.3)**
СССС и Независност позивају на протест 1. Маја(стр.4)
Полицијски синдикат Србије: Не учествујемо у шаради(стр.4)
Пашалић: Незадовољавајући положај радника(стр.4)
Слога: Србији потребне демонстрације, а не режирани синдикални фолклор(стр.5)
Репрезентативни синдикати сутра у Београду организују протест(стр.6)
СИНДИКАЛЦИ У РИНГУ! ОРБОВИЋ: Борите се, нико вам сам ништа неће дати! СТОЈИЉКОВИЋ: Поједини министри имају своје синдикате! (стр.7)
СИНОС тражи национални колективни уговор за медије(стр.9)
Слога и Полицијски синдикат неће организовати протестно окупљање 1. маја(стр.9)
ПОЛИЦИЈСКИ СИНДИКАТ СРБИЈЕ НЕЋЕ УЧЕСТВОВАТИ У ОКУПЉАЊУ ЗА 1. МАЈ(стр.10)
Шта је вама 1. мај? (стр.11)
У сусрет Првом мају (1): Кад робови славе(стр.13)
Да плате устану, а млади остану(стр.14)
Роботи не траже радничка права(стр.14)
Како да славим Први мај кад ништа није моје(стр.15)

Дан уживо о протесту радника и реституцији

Аутор текста: Н1 Београд

О снази и улози синдиката и положају радника у Србији у Дану уживо говоре представници два репрезентативна синдиката.

Уједињени грански синдикат "Независност" и Савез самосталних синдиката Србије првог маја организују протест у Београду. Под слоганом "Да плате устану, а млади остану", они ће од Владе Србије заражити повећање зарада и заустављање одласка младих из Србије. О снази и улози синдиката и положају радника у Србији у Дану уживо говоре представници два репрезентативна синдиката.

Иницијатива Удружења за заштиту уставности и законитости за оцену уставности Закона о реституцији наишла је на подршку 30 посланика, што је довољно да се о њему изјасни и Уставни суд. Да ли је закон, како то сматра више удружења грађана, неправичан и неспроводив у пракси. Које су одредбе тог закона спорне и да ли заиста постоји Радна група ресорног министарства која ради на изради новог Закона о реституцији?

За Дом синдиката у Београду почела је нова епоха. Спектакуларним концертном пре четири дана отворена је модерно опремљена сала у потпуно реновираном здању, које има и још пет биоскопских сала и ВР зону. О плановима и будућности овог објекта говориће његов директор Игор Станковић.

Глумица Александра Ћосић најавиће премијеру представе "На трагу".

СССС и Независност позивају на протест 1. Маја

Савез самосталних синдиката Србије и Уједињени грански синдикати „Независност“ и ове године обележавају Међународни празник рада протестом у центру Београда.

Две репрезентативне синдикалне централе хоће да се, и са овог места, како наводе у саопштењу, чује њихов глас за бољи и правичнији свет, за одбрану права радника, за веће плате, за више радних места, за перспективу младих...

Основа парола за овогодишњи протест је „ДА ПЛАТЕ УСТАНУ, А МЛАДИ ОСТАНУ“.

Скуп почиње 1. маја 2018. године у 12 часова на Тргу Николе Пашића, одакле ће се кренути у протестну шетњу до Народне скупштине и Владе Србије, где се протест завршава.

Присуство на скупу су потврдили и министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Зоран Ђорђевић и председник Уније послодаваца Србије Милош Ненезић.

Полицијски синдикат Србије: Не учествујемо у шаради

Репрезентативни Полицијски синдикат Србије саопштио је да је донео одлуку не учествује у обележавању 1. маја – Међународног дана рада, јер како кажу не желе да учествују у шаради синдикалних централа на републичком нивоу, који ништа не раде за права радника, те одобравају сваку одлуку Владе Србије која иде на штету запослених.

Синдикат сматра да нема право да скрнави сећање на праве радничке протесте, дајући легитимитет синдикатима који су само по имену такви.

„Протести који се организују само 1. маја на пола сата и убрзо забораве, ништа не чине за раднички покрет у Србији и права запослених. На тај начин желе само да покажу како постоје. Након протеста ти синдикати иду на Аду Циганлију, на фешту и музику коју су организовали. За права радника се треба борити целе године, свакога дана, на сваком месту, а не само кратким протестом на Дан радника“, истиче председник Полицијског синдиката Србије Вељко Мијаиловић.

Он наводи да се не може заборавити да су синдикати на републичком нивоу дали подршку мерама Владе Србије којима су смањена права запослених у Србији. Мијаиловић подсећа да је Полицијски синдикат Србије у последње две године организовао више протеста на улицама Београда, конференције за штампу, трибине и разне друге акције, све у циљу подизања свести о важности права запослених и борби за њихову егзистенцију.

„Због својих акција на спречавању отказа у МУП Србије, повећању плата и дневница полицајцима, борби против непотизма, добили смо кривичне и прекршајне пријаве, прогоне, медијски линч, мобинг, дисциплинске пријаве, прислушкивање од стране јединице из Макиша, али нисмо одустали, нити ћемо икада одустати. Зато је битније борити се целе године за права обичног човека, него као велики синдикати, прати савест симболичним протестом од пола сата“, закључио је Мијаиловић у саопштењу.

Пашалић: Незадовољавајући положај радника

Упркос томе што Устав Републике Србије и њени закони гарантују права из области радних односа у складу са највишим стандардима, положај радника у Србији и даље је далеко од задовољавајућег, изјавио је заштитник грађана Зоран Пашалић.

„Висока незапосленост, рад ‘на црно’, угрожено право на коришћење годишњих одмора и боловања, недостатак социјалног дијалога са представницима запослених, ситуације у којима се остаје без правичне накнаде за рад или без доприноса за здравствено, пензијско и инвалидско осигурање, показују да се права радника у Србији крше и да нису довољно заштићена“, поручио је данас Пашалић у писаном саопштењу поводом 1. маја, Међународног празника рада.

Он је оценио да је потребно наставити рад на изједначавању положаја мушкараца и жена на тржишту рада, како би се, између осталог, омогућило право на рад и женама из посебно рањивих друштвених група – жртвама насиља, особама са инвалидитетом, Ромкињама. Пашалић је поздравио доношење Закона о запосленима у јавним службама, који је у складу са амандманом Заштитника грађана, прописао афирмативне мере за избор кандидата како би принцип једнаке доступности радних места био остварен у пуној мери.

„Иако је заштита трудница и породиља нормативно обезбеђена, у пракси се труднице и породиље и даље суочавају са проблемима, пре свега код остваривања права на накнаду зараде. Посебно су у тешком положају труднице и породиље чији су послодавци престали да постоје, а женама нису обезбедили одговарајућу документацију. У тим ситуацијама уочљиво је одсуство ангажовања и сарадње инспекције рада, Пореске управе, Националне службе за запошљавање и јединица локалне самоуправе“, навео је Пашалић.

Усвајањем Закона о финансијској подршци породици са децом, омогућено је остваривање накнаде зараде за време породиљског одсуства, одсуства ради неге детета и посебне неге детета женама пољопривредницама, које су носиоци регистрованог пољопривредног газдинства, и женама које обављају привремене и повремене послове, чиме је поступљено у складу са препоруком и мишљењем Заштитника грађана. Заштитник грађана позива запослене да повреде својих права пријављују Инспекцији рада, која је надлежна да контролише поштовање и примену закона који уређују радне односе, те да подносе притужбе Заштитнику грађана уколико тај и други органи не поступају савесно. Истовремено, од инспекције рада Заштитник грађана очекује ефикаснији рад и већи број поступака по службеној дужности и сопственој иницијативи.

„Посебно указујемо на потребу да надлежни органи успоставе ефикасну сарадњу и размену информација, као и на њихову обавезу да предузимају све потребне мере према послодавцима који не извршавају своје обавезе, како би омогућили радницима да остваре своја права и побољшају свој материјални положај“, закључио је Пашалић.

Слога: Србији потребне демонстрације, а не режирани синдикални фолклор

Удружени синдикати Србије „Слога“ саопштио је да ове године неће организовати протестно окупљање својих чланова за 1. мај у Београду, нити ће позивати своје чланство и симпатизере да учествују у протесту такозваних репрезентативних, продржавних синдиката.

Како наводе у саопштењу, не желе да буду део амортизације оправданог радничког незадовољства и дугогодишњег декора и режиране представе обележавања 1. маја без практичне сврхе.

„Шетња до зграде владе, махање заставама, дување у пиштаљке и предавање папира са списком синдикалних и радничких жеља портиру који се ту буде затекао, за нас нема ама баш никаквог смисла. Ми смо чврсто уверени да решење проблема пониженог радништва у Србији лежи у проактивним демонстрацијама и штрајковима против свих оних који безочно газе радна права

и људско достојанство, укључујући и саму власт која у континуитету већ деценију креира раднички и социјални погром у виду ниске цене рада и претварања Србије у тржиште Европске најјефтиније радне снаге“, наводи се у саопштењу Слоге.

У сусрет Међународном дану рада, Удружени синдикати Србије „Слога“ обележили су низом активности у оквиру пројекта сарадње са више удружења грађана, кроз контакте са средњошколском омладином и маргинализованим групама у систему рада (ЛГБТ радника и радница) и на тај начин ширили тематику у вези са синдикатима, положајем радништва и начинима како се одупрети злоупотреби њихових права. Такође, једна мања делегација синдиката са председником Жељком Веселиновићем боравиће у Грчкој на великом Првомајском скупу у Атини, у организацији најборбенијег синдиката ПАМЕ, где ће први човек Слоге говорити пред више од пола милиона људи.

БЕТА

Репрезентативни синдикати сутра у Београду организују протест

Бета

Савез самосталних синдиката Србије и Уједињени грански синдикат "Независност" сутра ће, на Међународни празник рада, 1. мај, организовати протест у Београду како би скренули пажњу власти да радници заслужују да имају бољи стандард и је важно да се предузму мере како млади не би масовно одлазили из Србије.

Слоган протеста је "Да плате устану, а млади остану", а почеће у подне на Тргу Николе Пашића, одакле ће поворка преко Теразија отићи до Народне скупштине, где ће изнети захтеве, а затим Улицом кнеза Милоша до Владе Србије.

Два репрезентативна синдиката траже отварање квалитетнијих и безбеднијих радних места, заустављање нетранспарентне расподаје ресурса, повећање зарада, независност судства, борбу против корупције, приступ јавним информацијама и постојање независних медија, као и измену Закона о пензијском и инвалидском осигурању.

Организатори протеста очекују окупљање око 5.000 људи, а позвани су сви синдикати, млади, незапослени, запослени и пензионери, као и министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Зоран Ђорђевић

Синдикат "Слога" је саопштио да ове године за 1. мај неће организовати протестно окупљање својих чланова у Београду, нити ће чланове и симпатизере позивати да учествују у протесту "репрезентативних, продржавних синдиката".

"Ми смо чврсто уверени да решење проблема пониженог радништва у Србији лежи у проактивним демонстрацијама и штрајковима против свих оних који безочно газе радна права и људско достојанство, укључујући и саму власт која у континуитету већ деценију креира раднички и социјални погром у виду ниске цене рада и претварања Србије у тржиште европске најјефтиније радне снаге", навела је "Слога".

И Полицијски синдикат Србије је саопштио да се неће придружити окупљању поводом Међународног празника рада јер "не жели да учествује у шаради синдикалних централа на републичком нивоу, које ништа не раде за права радника, те одобравају сваку одлуку Владе Србије на штету запослених".

СИНДИКАЛЦИ У РИНГУ! ОРБОВИЋ: Борите се, нико вам сам ништа неће дати! СТОЈИЉКОВИЋ: Поједини министри имају своје синдикате!

Курир.рс/Јелена Пронић

Поводом Међународног празника рада председници два највећа репрезентативна синдиката у Србији Зоран Стојиљковић из Уједињеног гранског синдиката Независност и Љубисав Орбовић из Савеза самосталних синдиката Србије поделили су са читаоцима Курира зашто радника сваке године све мање има на улицама, за шта ће се синдикалци борити ове године, али и да ли су некада били у дослуху са влашћу, а и да поједини министри и политичке партије имају своје синдикалне организације.

1. рунда

Зашто је радницима у Србији важније какво ће време бити 1. маја него да изађу на улицу и траже своја права?

Љубисав Орбовић: За 1. мај увек шаљемо поруку о томе шта највише боли раднике. Ове године је парола: "Да плате устану, а да млади остану." Сваке године на овај дан излазимо и протестујемо и све више људи долази, толико чак нема у земљама у окружењу или Европи. Нема дилеме да влада апатија. Много младих тај 1. мај доживљава као почетак пролећа, нерадни дан да се са друштвом окупе на Кошутњаку или Ади. Није то ружно, али потребно је да се народ бори за оно што хоће, нико вам сам ништа неће дати! Увек је младост та која покреће и тражи промене, а наша младост одлази из земље, јер су је преварили 50 пута.

Зоран Стојиљковић: Хајде да, пре но што оптужимо раднике, размислимо ко је све за ових 30 година изиграо њихово поверење. Ко се све успео до власти обећавајући им шведски стандард, брзе пруге и ход ка европским интеграцијама, радикалан обрачун са корупцијом? Промениће се све кад претходно победимо сопствену малодушност, апатију, неверицу да је могуће да се ишта битно промени. Када пробудимо солидарност и победимо страх од губитка посла. Када убедимо људе да је самоорганизовање у синдикате и професионална удружења часније и храбрије од скупљања партијских књижица странака власти и логике гледања свог посла!

2. рунда

Често се чују оптужбе да су синдикалне вође у дослуху с влашћу и да се зато мало радничких захтева остварује. Има ли у томе истине?

Љубисав Орбовић: Питање је само у односу снага. Када су синдикати јаки, када је однос запослених и послодавца у корист радника, онда се остварује више захтева. Нико ми никад није нудио новац да одустанем од радничких захтева. Било је притисака, тешких речи на преговорима, па и напада у медијима. Није циљ да се штрајкује довека, него да се постигне

неки договор. Кад идете ка договору, морате ићи на компромис. Синдикалци су свесни да не могу баш све да добију и зато увек траже мало више, да би извукли максимум. На крају кажу поткупљени, а они срећни што су добили било шта.

Зоран Стојиљковић: Јесте минимализована улога синдиката, јер популисти на власти не трпе никакву конкуренцију у представљању интереса свог вољеног народа и радника нити било какав већи, посебно позитивни публицитет који би они добили у медијима. Не тврдим да нема примера скривених веза између власти, власничких структура и ретких интережција унутар синдиката. Но, допустите да нескромно узмем себе за пример - какав себични интерес имам ја, да као професор Универзитета, будем на челу Независности, синдиката који због критичког односа према свим властима грца под теретом трошкова изнајмљивања скромног простора?

3. рунда

Има ли превише синдикалних организација у Србији и колико би требало да их буде?

Љубисав Орбовић: Имамо четири велика синдиката, од кога су два репрезентативна. Код нас сваки синдикат, територијални, градски, мора да буде регистрован као правно лице и онда, када све то саберете, испада да ми у систему имамо скоро 10.000 синдикалних организација. То у стварности није баш тако како људи мисле, али да има много синдиката - има. То су правила различити фактори, неки су били и споља, неке синдикате су организовале политичке партије. Рецимо, ГСП има 23 синдиката, а "Железнице" 32, што је сулудо.

Зоран Стојиљковић: Не знам докле ће се манипулисати податком о 20.000 синдиката на основу чињенице да има толико синдикалних повереништва удружених у неколико синдикалних централа. Други пар рукава су "кућни синдикати" или ситуација у којој у појединим ЈП или, рецимо, у полицији има и 20 синдиката. Или логика по којој послодавци или поједини министри формирају своје партијске синдикате.

4. рунда

Који су главни циљеви вашег синдиката у овој години и шта желите да остварите?

Љубисав Орбовић: Да се настави раст плата. Али и питање младих. Како за њих створити не само радна места него перспективу у овој земљи како не би одлазили. Ту су и заштита на раду, потписивање колективних уговора... Верујем да то може да се оствари, иначе не бих био ту и борио се.

Зоран Стојиљковић: Јачање социјалног дијалога и разумног притиска на власти и послодавце како би се зауставила даља ерозија радних и синдикалних права. Од права на штрајк, сигурност рада и на привременим, сезонским и агенцијским пословима до права на квалитетно образовање и здравствену заштиту. Или пристојне пензије и адекватну социјалну заштиту. Посебан проблем су сива економија и рад на црно.

5. рунда

Шта су највећи проблеми у сегментима рада у Србији? На шта вам се радници највише жале?

Љубисав Орбовић: У глобалу су то плате, зараде, услови рада... Жалба број један је прековремени рад, који се не плаћа, сад се подразумева да треба да радите 10-12 сати. Доста је заступљен рад на црно и у сивој зони. Преко 330.000 минималаца се месечно исплати, а негде око 1.900.000 људи ради у Србији. Велики проблем су и казнени поени при одласку у пензију.

Зоран Стојиљковић: На ниске и нередовне зараде, несигурни радни статус, неуплаћивање доприноса, сужавање радних и синдикалних права, мобинг и бројне притиске...

СИНОС тражи национални колективни уговор за медије

Танјуг

Синдикат новинара Србије (СИНОС) је, поводом обележавања Међународног празника рада 1. маја, упутио првомајски проглас у коме позива комплетну медијску заједницу и државу да заједно помогну у јачању економског статуса новинара и медијских радника

Синдикат новинара Србије (СИНОС) је данас, поводом обележавања Међународног празника рада 1. маја, упутио првомајски проглас у коме позива комплетну медијску заједницу и државу да заједно помогну у јачању економског статуса новинара и медијских радника.

СИНОС тражи потписивање националног колективног уговора за медијску делатност, који би био "медијски устав".

Та синдикална организација истиче да без јачања економског статуса новинара и медијских радника нема слободе медија, као и да запослени у медијској делатности раде у несигурним условима, за мале и нередовне плате, често без уговора и уз забрану да се синдикално организују и штите своја радна и професионална права, наведено је у саопштењу председнице СИНОС-а Драгане Чабаркапе.

Како је наведено, очекивати од њих да се боре за јавни интерес кад не могу да се изборе за личну егзистенцију, неприкладно је и непристојно.

СИНОС апелује на све учеснике на медијској сцени Србије да одмах приступе успостављању социјалног дијалога и заштите професионалну и радну позицију новинара и медијских радника, у складу са европским стандардом, а то значи потписивање националног колективног уговора за медијску делатност.

СИНОС зато предлаже план у шест тачака који предвиђа и састанак председнице владе и представника медијских синдиката и оснивање организације послодаваца за преговоре.

Слога и Полицијски синдикат неће организовати протестно окупљање 1. маја

Бета

Удружени синдикати Србије "Слога" саопштили су да ове године за 1. мај, Међународни празник рада неће организовати протестно окупљање својих чланова у Београду

Удружени синдикати Србије "Слога" саопштили су данас да ове године за 1. мај, Међународни празник рада неће организовати протестно окупљање својих чланова у Београду, нити ће чланове и симпатизере позивати да учествују у протесту "репрезентативних, подржавних синдиката".

"Ми смо чврсто уверени да решење проблема пониженог радништва у Србији лежи у проактивним демонстрацијама и штрајковима против свих оних који безочно газе радна права и људско достојанство, укључујући и саму власт која у континуитету већ деценију креира раднички и социјални погром у виду ниске цене рада и претварања Србије у тржиште европске најјефтиније радне снаге", навела је "Слога".

Тај синдикат поручио је да не жели да буде део "амортизације оправданог радничког незадовољства и дугогодишњег декора и режиране представе обележавања 1. маја без практичне сврхе".

Оценили су да нема баш никаквог смисла шетња до зграде владе, махање заставама, дување у пиштаљке и предавање папира са списком синдикалних и радничких жеља портиру који се ту буде затекао.

Додали су да је "Слога" поводом Међународног дана рада организовала низ активности у пројекту сарадње са више удружења грађана, кроз контакте са средњошколском омладином и маргинализованим групама у систему рада (ЛГБТ радника и радница) и на тај начин ширила тематику у вези са синдикатима, положајем радништва и начинима како се одупрети злоупотреби њихових права.

"Посебно истичемо да ће једна мања делегација синдиката са председником Жељком Веселиновићем боравити у Грчкој на великом Првомајском скупу у Атини, у организацији братског нам и најборбенијег синдиката ПАМЕ, где ће први човек Слоге говорити пред више од пола милиона људи", наводи се у саопштењу.

ПОЛИЦИЈСКИ СИНДИКАТ СРБИЈЕ НЕЋЕ УЧЕСТВОВАТИ У ОКУПЉАЊУ ЗА 1. МАЈ

Полицијски синдикат Србије неће се придружити окупљању поводом Међународног дана рада, 1. маја, јер како је саопштено, не жели да учествује у "шаради синдикалних" централа на републичком нивоу, које ништа не раде за права радника, те одобравају сваку одлуку Владе Србије на штету запослених".

Председник тог синдиката Вељко Мијаиловић у писаној изјави навео је да се за права радника треба борити целе године, сваког дана и на сваком месту, а не само кратким протестом на Дан радника.

Он је рекао да протести који се организују само 1. маја на пола сата и убрзо забораве, ништа не чине за раднички покрет у Србији и права запослених, већ да на тај начин само желе само да покажу како постоје.

"Након протеста ти синдикати иду на Аду Циганлију, на фешту и музику коју су организовали", казао је председник Полицијског синдиката Србије и додао да сматрају да немају право да скрнавe сећање на праве радничке протесте, дајући легитимитет синдикатима који су само по имену такви.

Према његовим речима, не може се заборавити да су "синдикати на републичком нивоу дали подршку мерама Владе Србије којима су смањена права запослених у Србији".

"Ми као Полицијски синдикат Србије у последње две године организовали смо више протеста на улицама Београда, конференције за новинаре, трибине и разне друге акције, све у циљу подизања свести о важности права запослених и борби за њихову егзистенцију", истакао је он.

Мијаиловић је рекао да тај синдикат неће одустати од борбе, наводећи да су због својих акција на спречавању отказа у МУП Србије, повећању плата и дневница полицајцима, борби против непотизма, добијали кривичне и прекршајне пријаве, прогоне, медијски линч, мобинг и дисциплинске пријаве.

"Зато је битније борити се целе године за права обичног човека, него као велики синдикати, прати савест симболичним протестом од пола сата", казао је Мијаиловић.

ЈУГПРЕС

Шта је вама 1. мај?

ПРВОМАЈСКИ ПРОГЛАС 2018.

Некада је био светковина. Икона радништва.
Симбол радничког бунта.

Државни празник у славу радничких права.

Данас, када радници постају савремени робови, дигитални надничари неолибералног капитала, Први мај - Међународни дан рада, добија другачији карактер. Посебно у Србији, где добар део грађана нема посао, а онај други од плате не може ни да преживи.

Део јавности се стога, можда и с правом, пита зашто празнујемо Први мај као празник рада када је борба за радничка права постала борба за радно место и било какав посао.

За нас је, међутим, Први мај већ одавно симбол радника. Они су ти, који су, најчешће окупљени у синдикате, изнуђивали промене, напредак, побољшање живота и услова рада. Зато су на пиједесталу свих наших захтева и борбе за боље сутра.

И зато не дамо тај празник. И немамо право да ћутимо, посебно не на тај дан. У име нас, наше деце, али и у знак сећања на све оне који су утрли пут традицији дугој 132 године.

Хоћемо да празник радника и радничког покрета и даље живи. Да живи радништво у Србији. Да се поштује радник. Да се отварају радна места и сачувају постојећа.

Да млади добију шансу, али да и они пред крај свог радног века не размишљају како ће живети када оду у заслужену пензију. Да се плате исплаћују и расту, а радник осети позитивне резултате пословања предузећа у ком ради.

Захтевамо да послодавци престану да се понашају као робовласници, а држава да стане на страну оних који стварају друштвено богатство. Да их заштити од мобинга, да казни оне који шиканирају синдикалце и узбуњиваче и оне који не исплаћују плате. Да нам се омогући несметано оснивање синдикалних организација, да се знају радничка права, да се поштују закони и Устав.

Да се, пре свега, поштује радник. Да не буде само јефтини део машине, утрошак капитала, да му се омогући да остварује и друштвена и културна права неопходна за своје достојанство и за слободу развоја своје личности. Да живи, а не преживљава, да ствара, али и ужива у благодетима друштвеног богатства. Да у свом раду налази задовољство и потврду својих способности.

Да сви грађани, посебно млади, верују у боље сутра. Да радници буду носиоци прогреса.

Не постоји ни један интерес и захтев синдиката, а да то није у корист бољег живота грађана и грађанки Србије.

Без снажних и уважених синдиката, нема развијеног солидарног и демократског друштва.

ЖИВЕО ПРВИ МАЈ – ПРАЗНИК СВИХ РАДНИКА СРБИЈЕ!

Интересантно је како 1. Мај, Међународни празник рада, увек пада 1. Маја, па тако и ове

године. 😊

Протест ће бити организован у 1. Маја у Београду у 12 часова на Тргу Николе Пашића.

Наравно да тог дана нећемо ништа променити, али тог дана можемо да кажемо и да се покажемо.

1. Мај није дан синдиката, већ радника!

Ово нема везе ком синдикату припадамо нити да ли смо уопште чланови. Колико нас буде 1. маја у Београду толика ће бити и права радника. Ако то не схватимо – нема нам помоћи.

Ако мислимо да оно што се дешава у Београду нема много везе са компанијама у којима радимо, онда се грдно варамо. Само јаке синдикалне централе могу да нам обезбеде бољи Закон о раду, а самим тим и боље Колективне уговоре и све друго везано за свет рада. Све је то узрочно-последично везано.

Само илустрације ради: када се мењао Закон о раду, (на лошије наравно) у Београду се окупило 15 хиљада људи. Да нас је било макар 150 хиљада људи тај Закон не би прошао. Ни тај, ни 10% умањење зараде, ни Закон о ограничавању зарада, ни пенали за одлазак у пензију...И сада размислимо да ли ти и такви протести имају везе са нама!?

Вероватно ће већина имати друга посла тог дана, али ће после тога храбро сести испред својих рачунара и испљувати све живо и незиво и рећи да су сви исти, корумпирани и подмицени и да се боре само за своје фотеље...додји и промени!

Ако не дођемо, да ли имамо право после да кукамо над нашом судбином, а да знамо да ништа нисмо ни покушали?

Како год, нико никога не тера да дође на протест. Ако желимо или мислимо да треба, бићемо тамо, а ако ипак не додјемо, за све лоше и неповољно сто нам се може десити у будућности можемо кривити једино и само себе.

Београд (центар града) и није тако далеко зар не...или ипак јесте!?

Зоран Обрадовић, председник синдиката Независност у Петрохемији

У сусрет Првом мају (1): Кад робови славе

Међународни празник рада последњих година у Европи, али и другим земљама света није дан за славље, већ за бунт. Сlike полиције у опреми за разбијање демонстрација, масовне туче, паљење возила и разбијање излога. Сlike бруталних окршаја синдикалаца и полиције обиђу свет. А то сведочи да нешто са светом радништва озбиљно није у реду и то у најразвијенијем делу планете. Оно што је замишљено као прослављање економских и друштвених достигнућа радника у борби за своја права претвара се редовно у уличне обрачуне.

С друге стране, скоро пола века социјализма на просторима бивше Југославије учинило је синдикате безубим партнерима власти и крупног капитала, те државних гиганата, а одавно нису штит најрањивијих слојева друштва, ако су то икада и били. Није тајна да ни Срби ни Немци, на пример, нису задовољни радним правима. Али, на сасвим другачији начин проблеме третирају две државе, а посебно синдикати.

Колика је моћ једног озбиљног синдиката сведочи недавни пример управо у Немачкој која је уочи Првог маја одахнула јер неће бити парализе државе због штрајка радника у јавној служби. Наиме, челници синдиката Верди успели су да са послодавцима постигну компромисни договор о повећању плата за око 2,3 милиона јавних службеника. Плате ће бити повећане у три фазе у наредних годину и по.

Да би показали влади да су озбиљни, синдикалци Вердија су организовали штрајкове упозорења, што је средином априла паралисало најфреквентније аеродроме у Немачкој, па је само Луфтханза морала да откаже више од 800 летова, у а многим градовима нису, рецимо, радили вртићи ни јавни превоз.

Све је почело у Чикагу

Међународни празник рада - Први мај обележава се широм света у знак сећања на дан када су радници у Чикагу 1. мај 1886. штрајком и протестима почели да се боре за осмосатно радно време. Организатори протеста су захтеве претходно упутили послодавцима и властима тражећи да их испуне до тог датума.

Као одговор, уследила је репресија, а у сукобима с полицијом било је жртава и рањених на обе стране. Исход је био да су седморица синдикалних активиста осуђена на смрт.

Други конгрес Радничке интернационале је одлучио да се од 1890. године, 1. маја, широм света, одржавају масовне манифестације, демонстрације и штрајкови, као један од видова класне борбе, што је до краја 19. и почетком 20. века добило масовне размере.

Крунослав Стојаковић, шеф београдске канцеларије фондације "Роза Луксембург", рекао је за Дојче веле да "има много горућих разлога у развоју Србије бар у протекле две деценије. Поред тога, радници и они који мисле да социјална и економска ситуација у Србији треба да се промени треба увек Првог маја да изађу на улицу и дигну глас за праведније друштво".

Али, то изостаје. Из много разлога. Потрошене енергије у бунт и масовне демонстрације, попут оних деведесетих година и разочарања потрошеним и офуцаним и политичким и синдикалним обећањима нарочито.

Да ствар буде још више поражавајућа, Србија је допустила (као и друге земље региона) да се овде озбиљни послодавци из иностраних компанија понашају неозбиљно и опасно. Сведоци смо десетина примера мобинга, гушења права на синдикално организовање и слично и то од

врло угледних компанија из Немачке или Јужне Кореје, а што им на памет не би пало да покушају у матичним земљама. О томе Стојаковић каже:

- Овде нема синдиката који би то могли да спрече, нити су вољни, нити довољно моћни. Држава нема интереса да повуче границе, напротив, она омогућава све услове да фирме дођу и раде по своме. Кад се заврши период субвенције или истекне уговор о коришћењу одређене парцеле земље, или кад треба да се плати порез, онда крећу нови преговори, па ако држава Србија не пристане на уцене да се и даље земљиште бесплатно уступа или хоће да смањи пореске повластице или субвенције, онда те исте фирме оду у друге државе. Постоји лош тренд у нашем региону, да имате такмичење ионако сиромашних земаља у што већим субвенцијама. Имате Македонију која је јавно обзнанила да ће свака фирма која би улагала у Хрватску, БиХ или Србију, у Македонији добити двадесет одсто боље услове. То је трка према дну.

ПОЛИТИКА ONLINE

Да плате устану, а млади остану

Аутор: Александар Микавица

Радници овог Првог маја подсећају послодавце и све који одлучују да због ниских зарада и сведених права радника сваке године у свет оде 30.000 младих и школованих

Из тврђава „света капитала”, од Вашингтона – седишта ММФ-а и Светске банке – преко Брисела, стижу похвале властима у Србији због економског напретка. Србија је, кажу владари света, на добром путу транзиције, али Срба је сваким даном све мање.

Централна парола овогодишњег првомајског радничког протеста морала је да буде: „Да плате устану, а млади остану”, истичу у разговору за наш лист Љубисав Орбовић, председник Савеза самосталних синдиката, и др Зоран Стојиљковић, први човек Уједињених гранских синдиката „Независност”, а потписује је и Ранка Савић, председница Асоцијације слободних и независних синдиката.

Синдикалци хоће да верују да њихово „тражимо” и „поручујемо” неће остати без одјека.

Роботи не траже радничка права

Аутор: Аница Телесковић

Цитат Карла Маркса да су машине најмоћније оружје за сузбијање штрајкова нашао се у најновијем Извештају о глобалном развоју Светске банке.

Експерти Светске банке овог пролећа одували су прашину са „Капитала”, најпознатијег дела Карла Маркса, чије је прво издање светлост дана угледало још давне 1867. године.

Изгледа невероватно, али економисти ове финансијске организације свој најновији Извештај о глобалном развоју, који је објављен пре десетак дана, почињу управо старим

Марксовим цитатом:

„Машине су не само супериорна конкуренција човеку већ поред њих радник у производном погону делује као вишак. Машине су најмоћније оружје за сузбијање штрајкова.”

А одговор на питање зашто су се реченице које је Карл Маркс написао пре нешто више од 150 година аналитичарима Светске банке данас учиниле актуелним крије се у чињеници да број работа у глобалној индустрији рапидно расте. У овом извештају наводи се да је на крају 2015.

године широм света радило 1,6 милиона робота, а да ће до краја 2019. године тај број достићи 2,6 милиона.

„Нека занимања ће нестати због аутоматизације, а да неки други послови неће бити креирани”, упозорила је Светска банка.

Реч робот први пут је 1920. године употребио чешки писац Карел Чапек у својој драми Р. У. Р. („Росумови универзални роботи”).

Реч потиче од чешке речи „роботи” и принудни рад.

Како да славим Први мај кад ништа није моје

Историчар Андреј Митровић говорио је да је читавог живота покушавао да националну историју уклопи у међународне токове, али и да је мотив Аустријанаца да 1914. покрену рат против Србије био да нам покажу да нисмо дорасли да имамо државу

Аутор: Бране Карталовић

Два су догађаја обележила претходне дане и месеце осамнаесте године 21. stoleћа у Крагујевцу: протест оружара и долазак немачког „Сименса” који је преузео овдашњу приватну фирму „Милановић инжењеринг”. Наводно, првопоменути догађај је лош, а други добар, а у ствари је реч о само на први поглед различитим крајевима једне исте приче о нашој мучној историји и недо-сањаном сну српског народа да може створити нешто своје чиме ће се пред светом дичити и што ће трајати вековима.

Оснивач фирме Братислав Милановић, вредни и оштроумни шумадијски домаћин који је радио у Немачкој, изјавио је недавно, на свечаности поводом почетка градње великог индустријског парка надомак Крагујевца „Мајнд парк – Милановић”, да му је одлука о препуштању фирме, која је за релативно кратко време постала једна од најбољих у земљи и најпрепознатљивијих у свету, била „једна од најтежих у животу”.

Додуше, додао је и да је долазак немачког гиганта „круна свега” што је радио.